

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/113/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7822010259
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Homzová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7822010259.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Homzovej a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Mareka Dudíka, v trestnej veci proti obžalovanému 1/E. J. a spol., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. januára 2023, o odvolaní obžalovaných E. J. a E. T. proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 2.11.2022, sp. zn. 3T/108/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaných E. J. a E. T..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaných E. J. a E. T. za vinných, a to obžalovaného E. J. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 105/2022 Z. z. z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) citovaného Tr. zák. v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) citovaného Tr. zák. a obžalovaného E. T. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 105/2022 Z. z. z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) citovaného Tr. zák. v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 citovaného Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 28.05.2022 okolo 17.30 h v obci H., okres C., po predchádzajúcej dohode, pod vplyvom alkoholu, vnikli do dvora rodinného domu č. XXX, kde má trvalý pobyt poškodený U. H. takým spôsobom, že si otvorili neuzamknutú bránu oploteného dvora, kde fyzicky napadli U. H. takým spôsobom, že obžalovaný E. J. ho udrel do oblasti krku, následkom čoho spadol na zem, následne obaja obžalovaní ho kopali do oblasti rebier, a keď sa postavil, obžalovaný E. T. ho udrel dreveným polenom po ruke v oblasti lakťa a následne na to s nožom v tom čase s uzatvorenou čepeľou v ruke sa mu obžalovaný E. J. začal vyhrážať, že ho zabije, a keď sa ním oháňal, postavila sa pred neho poškodená U. C. v snahe mu zabrániť v útoku na U. H., ktorú porezal kovovým výčnelkom noža na dlani pravej ruky a v ďalšom útoku obžalovaným zabránili tam prítomné osoby, pričom pri odchode obaja obžalovaní sa poškodenému U. H. vyhrážali zabitím takým spôsobom, že to u neho vzbudilo dôvodnú obavu o jeho život a zdravie a poškodený U. H. po útoku obžalovaným E. J. utrpel povrchové zranenie - odreninu v oblasti pravej kľúčnej kosti, dĺžky 12 cm a šírky 3-5 mm a poškodená U. C. utrpela reznú ranu v oblasti spodiny dlane pravej ruky na malíčkovej strane, dĺžky cca 2,5 cm, zranenie ktoré si vyžiadalo jednorazové lekárske ošetrovanie.

Za to im okresný súd uložil:

Obžalovanému E. J. podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. l) Tr. zák. a na priťažujúce okolnosti uvedené v ustanoveniach § 37 písm. h), m) Tr. zák. a s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. (per analogiam) úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 19 (devätnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného zaradil pre výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému E. T. podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. l) Tr. zák. a na priťažujúce okolnosti uvedené v ustanoveniach § 37 písm. h), m) Tr. zák. a s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. (per analogiam) úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 19 (devätnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného zaradil pre výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému E. J. povinnosť uhradiť spôsobenú škodu poškodenej U. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, z titulu bolestného (5 bodov á 22,50 eur) v celkovej výške 113,30 eur (stotrinásť eur a tridsať centov).

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie obžalovaní E. J. a E. T.. Obžalovaný E. J. čo do výroku o zaradení pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu a obžalovaný E. T. čo do výroku o treste. Podané odvolania následne aj bližšie písomne odôvodnili.

Obžalovaný E. J. tým, že jedná sa u neho len o prečin a jeho náprava bude lepšie zaručená v ústave s minimálnym stupňom stráženia. Umiestnením v strednom stupni stráženia by u neho došlo k neodôvodnenému obmedzeniu, prerušeniu sociálnych väzieb, obmedzeniu možnosti výkonu práce, ako aj ďalšieho vzdelávania. V súvislosti s odôvodnením rozhodnutia a jeho zaradení na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia absentujú akékoľvek dôvody, prečo súd prvého stupňa rozhodol daným spôsobom. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie čo do výroku, ktorým bol zaradený na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia zrušil a rozhodol sám tak, že na výkon trestu odňatia slobody ho zaradí do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odvolanie odôvodnil aj obžalovaný E. T. a to tým, že priznal vinu a súd v rozpore s mimoriadnym znížením trestu odňatia slobody mu neuložil trest na spodnej hranici.

K odvolaniu obžalovaných sa vyjadril prokurátor tak, že obžalovaný E. T. bol doposiaľ 3 - krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 29.6.2022, keď bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Obžalovanému bol uložený trest v súlade s ustanovením § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. h), m) Tr. zák. a okresný súd obžalovanému uložil trest v zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR sp. zn. Tpj 55/2016, a teda v konečnom dôsledku znížil trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ako pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste v zmysle § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. K odvolaniu obžalovaného E. J. prokurátor uviedol, že tento má v registri trestov 4 záznamy. Rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/145/2014 bol uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. d) Tr. zák. a iné a uložený mu bol úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu pre mladistvých. Dňa 5.11.2015 bol podmienenčne prepustený a určená mu bola skúšobná doba v trvaní 3 rokov. Dňa 8.10.2019 mu bol nariadený výkon zvyšku trestu, ktorý vykonal dňa 8.3.2020. Obžalovaný E. J. v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin. Dôvodnosť zaradenia obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia vyplýva jednak zo závažnosti spáchaného trestného činu - zločinu, ktorého sa dopustil so zbraňou a rovnako aj vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý má záznamy za priestupky násilného charakteru na úseku občianskeho spoluzitia.

Krajský súd na podklade takto podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav taký, ako je opísaný vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

V prípravnom konaní obžalovaný E. T. využil svoje právo a k jeho trestnej veci odmietol vypovedať. Obžalovaný E. J. sa v prípravnom konaní k spáchaniu skutku nepriznal, potvrdil len konflikt medzi rodinou poškodeného a to, že poškodeného udrel rukou do tváre.

Obžalovaní v úvode hlavného pojednávania zmenili svoj postoj a výslovne prehlásili, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Zároveň v súlade s ustanovením § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. kladne prehlásili, že rozumejú, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa im kladie za vinu, že boli poučení o svojich právach, najmä o práve na obhajobu a bola im daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a mohli sa s ním radiť o spôsobe obhajoby, že rozumejú právnej kvalifikácii skutku, ako konkrétnych trestných činov, že boli oboznámení s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za prečiny, ktoré sú im kladené za vinu, a že sa dobrovoľne priznali a uznali vinu za spáchaný skutok. Na základe uvedených prehlásení, okresný súd u obžalovaných v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. por. prijal ich vyhlásenia a zároveň podľa § 257 ods. 8 Tr. por. rozhodol o tom, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa menovaní priznali k spáchaniu skutku sa nevykoná, a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Vina obžalovaných nepochybne vyplýva z obsahu spisového materiálu, obsahujúceho množstvo dôkazov, s ktorými sa okresný súd oboznámil.

Aj priznanie sa obžalovaných na hlavnom pojednávaní bolo v súlade s obsahom celého ďalšieho spisového materiálu. Na základe týchto dôkazov bolo možné vyvodiť záver, že obžalovaní úmyselným konaním neoprávnene vnikli do bydlia iného a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - násilím a inému sa vyhrážali smrťou takým spôsobom, že by mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, pričom obžalovaný E. J. aj tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou. Týmto svojím konaním naplnili všetky zákonom stanovené znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., a taktiež prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 (u obžalovaného E. T.) a podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. (u obžalovaného E. J.), pričom tieto prečiny spáchali spoločným konaním, teda v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Závažnosť konania obžalovaných je nutné vidieť v tom, že svojím konaním narušili záujmy spoločnosti na ochrane domovej slobody, života a zdravia občanov.

Obžalovaný E. J. je v mieste trvalého bydliska hodnotený všeobecne, t.č. nikde nepracuje a jeho správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku. Výpis z ústrednej evidencie priestupkov však zaznamenáva niekoľko priestupkov, a to aj násilného charakteru. Doposiaľ bol päťkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 08.09.2021, v spojení v rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.07.2022, keď mu bol pre prečin podľa § 364 ods. 1 a § 194 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. uložený úhrnný trest povinnej práce v trvaní 300 hodín.

V mieste trvalého bydliska je všeobecne hodnotený aj obžalovaný E. T.. Menovaný nikde nepracuje a priestupkov sa nedopúšťa. Doposiaľ bol trikrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 29.06.2022, sp. zn. 2T/20/2020, kedy mu bol pre prečiny podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 156 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Pri rozhodovaní o výmere a druhu trestu okresný súd postupoval podľa zákonných ustanovení § 34, § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. s tým, že prihliadol na 1 poľahčujúcu okolnosť - obžalovaní sa priznali k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovali (§ 36 písm. l) a na dve priťažujúce okolnosti - obžalovaní spáchali viac trestných činov (§ 37 písm. h) a boli už za trestný čin odsúdení (§ 37 písm. m) Tr. zák.

Podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR sp. zn. Tpj 55/2016 ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne

účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške trestu.

Okresný súd mal za to, že v danom prípade prichádza do úvahy použitie takéhoto výkladu zákona, a preto po prijatí vyhlásenia obžalovaných o uznání viny v konečnom dôsledku znížil trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom po jej úprave podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. Takto bol obžalovaným uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 19 mesiacov nepodmienečne, ktorý vykonajú diferencovane - obžalovaný E. J. v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a obžalovaný E. T. v ústave na výkon trestu s minimálnym trestom stráženia.

Odvolačí súd s dôvodmi rozhodnutia okresného súdu sa plne stotožnil. Okresný súd rozsudok riadne a presvedčivo odôvodnil. Obžalovanému E. T. bol uložený zákonný a spravodlivý trest vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenia a obžalovaný E. J. bol zákonne zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Keďže dôvody rozhodnutia okresného súdu sú úplné a spravodlivé, odvolací súd sa s nimi úplne stotožnil, a preto nepovažuje za potrebné dôvody svojho rozhodnutia opakovať.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.